

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

W ttielh József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap“

V. évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 forint. Evnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, márcz. 18.

Ha mi ős törökös székelyekül, kiknek már 1555-ben „Székely Constitutio“ ezimen, oly correct — a nemzet szellemének, azon idő kívánalmainak megfelelő — törvényeink voltak, melyhez hasonlókat az akkori kor felmutatni képes nem volt, sehogy se tudunk kibékülni azon szégyenítő eszmével, hogy a sürgetőleg szükségelt törvények tetemes hiányát „idegen jogintézmények receptio“ jával pótoljuk, ezt tőlünk ugyan senki fia rossz neven nem veheti. Főleg ha ráadásul, azon szép multhoz még hozzágondoljuk, hogy a törvényhozás egyik legnagyobb történelmi hírű embere Verböczi István, Erdély szülöttje volt. S a famosa receptiótól visszaborzadásra jogosítja Erdélyt azon szép és szerencsés multja is, melyben 163 év alatt édes anyanyelven „Religiókra nézendő dolgokról,“ köz- és magánjogról, s perlekedési módokról hozott jeles törvényekre mutathatunk, alapos indokai receptiótól borzalálunknak. És már mikor öntudatunkkal és nemzeti érzelmünkkel, s — mondjuk ki bátran — képességünkkel szembe se szükségessége, se értelme nincs a felemlített idegen jogintézmények receptiójának, ily nyilatkozatunk s hitünk következtében elodázhatlan kötelességünké válik felmutatni az alapot, melyre egy ily határozatot fektetni elég bátrak vagyunk.

Mi, midőn ezuttal a jelenben is meglevő magyar codificationalis képességről szoltunk, azt épen nem ott véljük feltalálhatni, a hol az igazságügy-minister legközelebbi időben kutatja. A minister ugyanis, mikép a „Pesti Napló“ tegnapi reggeli száma írja, a ministerium kebelében egy codificationalis osztályt akar felállítani, s e célra az 1874-diki költségvetésbe 30,000 frt kíván felvéteni. Ezzel egy időben törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni, mely javaslat a ministert arra hatalmazza fel, hogy a bírakat, kiket a codificationalis alkalmazni szükségesnek és célszerűnek lát, ez osztályban ideiglenesen alkalmazhassa, és állomásaikon helyettesíthesse.

Ez szerintünk ismét nem az a mód, mely a meglevő bajon segíthessen. Mi a bírakat, mint olyakat, legkevésbé se tartjuk helyzetükből kifolyólag codificatoria képeseknek. Nem azért, mintha

a törvényhozás valami óriási erőt igénylő nagy munka lenne. Nem, mi a codificatiót nagyon kellemes, és minden más munka felett bennsőleg gazdagon jutalmazó munkálatnak tartjuk. Hanem oda bizony kimaradhatlanul megkivántatik, specifcus szenvedély, sok ismeret törvény, törvényhozás és történelem terén és egy felette szerencsés formulázó tehetség. És már ha a bíró, ki kirekesztőleg a meglevő törvények tanulmányozása által jutott curulis székébe, s a jelzett szép tulajdonokkal nem bír, az ugyan bemehet a felállítandó codificationalis osztályba, de az nem lepi meg se a ministert, se a házat vagy egy jól eltalált s alapos igényeket kielégítő törvényezikki javaslattal.

Van még egy másik — felette fontos — ok, miért mi a bírakat a codificatio körül sehogy se találjuk helyükön. Mi ugyanis, a frankhoni 1801-beli codificatio általános ezen elvével tartunk: „La loi est l'obligation pour les juges de juger et de ne pas reglementer.“ A német codificatio pedig, melyet a mienk is szeretnek majmolni, egészen ellenkező elvet követve, a bírónak nagyon sok helyt enged szabad kezét, és ezt leginkább ott szokta tenni, hol legkevésbé tud a felmerülő nehézségen segíteni. Már pedig az igazságkiszolgáltatás mindaddig a bírói önkény szabad játéka leend, míg a bíró a jogi fontos kérdésekben eljárásában előszabott törvények által kötve nem leend. Azért hát, magokra a bírakra nézve sokkal hasznosabb dolog leend őket a codificatiótól távol tartani, mert így nem fognak aztán kísértetbe jönni, hogy az igazságkiszolgáltatás veszélyeztetésére a bírói befolyást eszközöljék, fenntartsák. Maga a szóbeli eljárás is szabályozható oly móddal, hogy a bíró, mint törvény által elismert usurpator, ne surrogálhassa személyes akaratát a törvénynek.

Van a kodificatióknak egy imposans postuluma: és ez ebből áll: oly erkölcsi és szellemi magas tulajdönt kíván a törvényhozótól, mely által, mint spiritualis szárnyakkal az egy magasabb spheraba emelkedve, onnan az emberi természet, jó tulajdonaival foglalkozásával, lelkiismeretesen tanulmányozhassa, s ezek tekintetbevételével alkotassa törvényeit.

Nem mondjuk mi, hogy ezen nagyszerű tulajdon vagy egy bíróban is par hasard megtalálható nem lenne, hanem aztán aziránti hitünkből semmit is le nem alkuszunk, hogy az oly nagyszerű tulajdon kifejtésére egészen más körülmények kívántatnak, mint a minőkkel a közelebbi évek szolgálhattak.

Mi részünkről legközelebbiről elmondandjuk, hogy mi módon véljük gyakorlatilag segíthetni azon a szerencsétlenségen, hogy idegen jogintézmények elfogadására kényszerüljünk.

Dobolyi Sándor.

Maros-vásárhelyi városi képviselői gyűlés.

Márczius 17-én d. u. 3 órakor.

Elnök: Borosnyai Pál, polgármester.

Jegyző: Kiss József, főjegyző.

Tárgyak:

1. Gróf Zichy József ministerré kineveztetéséről értesítés. Tudásul vétetett, s levéltárba tétetni határoztatott.
3. Tóth Vilmosnak belügyministeri állásáról betegsége következtébeni lemondást tudató körirata.

„Eljen“-zések közt tudásul vétetett s levéltárba leendő tétetése határoztatott.

(Folyt. köv.)

Berlin rendőrségének története a legrégibb időktől.

(Folytatás.)

1809-ben a városok új szervezésével a rendőrség szervezete is lényegesen megjavítottatott. A rendőrigazgató (Polizeidirektor) helyébe lépett a rendőrelnök (Polizeipräsident) ki ezental a berlini rendőrhivatal-efeje volt. A viszonyoknak átalakulása az utolsó évtizedekben, valamint az ezzel járó elv s nézetváltozás a rendőrségre is nagy befolyással volt. A rendőrség hatásköre tágult, hogy céljait elérhesse tekintélyvel és végrehajtó hatalommal kelle bírnia annál is inkább mert arra okvetlenül szükség volt a közbiztonság fenntartása szempontjából. 1809-ben nyújtatott be a király jóváhagyására egy javaslat a berlini rendőrgárda ügyében, mely egyelőre:

egy 120 emberből álló gyalog szakaszból és

egy 25 emberből álló lovas csapatból állt volna.

A gyalogszakasznak 1 kapitánya, 1 hadnagya és 4 altiszte leendett; a lovascsapat 1 őrmester vezérlete alatt állott volna. Ezen rendőrgárda közvetlenül a rendőrelnök parancsa alatt állana és a rendőrség végrehajtó hatalmát képezné.

Azonban e javaslat nem nyerte a király jóváhagyását, ki a rendőrgárda számára kijelölt végzendőkkel a nemzetőrséget és egyéb rendőri hivatalnokokat rendelte megbízni.

A rendőrség mai szervezésének alapja 1870-ben vettetett meg, mely évben a rendőrség mind a polgári hatóságtól (Magistrat) mind a közigazgatástól függetlenítették. Ezental a rendőrség külön hatóságot képezett, melynek egyedüli hivatása volt a rendészeti ügyeket intézni.

A rendőrség végrehajtó közegei voltak!

4 rendőrfelügyelő (Polizei Inspector)

24 rendőrbiztos (Polizei Commissär)

3 vásármester (Marktmeister)

10 közrendőr (Polizeisergeant)

A rendőri hivatalnokok az elnök által szabadon választottak, ki azonban utasítottatott, miszerint a kellő képzettségen kívül legyen tekintettel, kiszolgált és használható katonákra.

A Censura és kivéve a politikai és irodalmi műveket, melyek a ministerium által bíráltattak, szintén a rendőrséghez tartoztak, mely ipari tekintetben is felügyelt a könyvkereskedésekre és könyvkiadó üzletekre.

A rendőrség következő osztályokkal birt;

1) Rendőri biztonsági hivatal

2) Rendőri hivatal

3) Rendőri bejelentési (idegen) hivatal (Fremdenbureau)

4) Lakos ellenőrzési hivatal

5) A rendőri Censurahivatal

6) A központi rendőri hivatal.

A rendőri hatóság által hozott ítéletek ellen a felelősség nem történt mint eddig közvetlenül a ministeriumhoz.

A 1821-iki kamarai rendelet által a berlini kormány feloszlattatott és a rendőrelnökség ismét mint független hatóság állítottatott vissza. A rendőrelnökség mellé rendeltetett segédül a rendőri felügyelőség (Polizeintendant), mely különösen a végrehajtásokat eszközölte.

1823-ban, Frigyes Vilmos porosz király ismét, egy javított rendőrszabályzatot bocsátott ki melyszerint a rendőrelnökség most következő osztályokból állott.

1. Központi hivatal

2. Felügyelőség (Intendantur)

3. Fenntartó hivatal

4. Rend és biztonsági hivatal
5. Bejelentési hivatal (Fremdenamt)
6. Lakásbejelentési hivatal
7. Charlottenburgi rendőri hivatal.

Ezen hivatalok a rendőri teendőket rendszeresen végezték és a rendőrelnökség igazgatása alatt állottak. A lakás bejelentési hivatal, minthogy főlslegesnek mutatkozott nem sokára beszünttetett.

1830-ban a felügyelőség és a központi hivatal is megszünttetett és helyébe az első és második hivatal osztály hozatott be; a többi különleges osztályok szintén módosítottak, s a rendőrelnökség 5 osztályra osztott, melyek harmadika lön a vizsgálati és fenytő negyedik a rend és biztonsági és ötödike a bejelentési hivatal. A rendőrelnökséghez érkező tárgyak az elnöknek bemutatattak, ki azokat az illető szakhivatalnak kiosztotta.

- A végrehajtó rendőrség 1830 következőkből állott.
- a) 5 rendőrfelügyelő (Inspector)
 - b) 30 rendőrbiztos
 - c) 7 negyedbiztos
 - d) 4 fenytő rendőrségi biztos
 - e) 4 vásármester és
 - f) 57 közrendőr-ből állott.

Noha a lakásbejelentési hivatal 1830-ban mint nélkülözhető beszünttetett, később annak mellözhetlensége kitünvén, 1836-ban újra életbe léptetett. Ezen idő óta is a hivatal még maig is fennáll.

Egy 1846-iki törvény a rendőrelnökséget megfosztja a büntető hatalomtól és azt ekkor keletkezett bíróságokra ruházta. A 3-ik hivatal osztály leglányegesebb teendői ezzel megszünvén, a 3-ik osztály helyett az ügyészség állított fel. Egyéb ügyek, melyek a 3-iki osztály által végeztettek most ez osztály megszüntével a 2-dik és negyedik közt szétosztattak.

A cselédügyek is eddig a 3-ik osztály által végeztettek, de minthogy czélszerűbbnek látszott a cselédügyek számára külön hivatalt felállítani, keletkezett 1784-ben a „Cselédhivatal- (Gesindelamt), mely körébe következők tartoznak:

1. Az uraság és cselédség közt fennforgó egyenetlenségek tárgyalása és elintézése.
2. Idegen cselédek igazolása és számukra szolgáltatba lépési engedélyezés kiszolgáltatása.
3. A cselédkönyvek szerkesztése.
4. A cselédközvetítő intézetek felügyelése.

Ezen cseléd hivatal, eleintén a lakásbejelentési hivattal összeköttetésben egy igazgató alatt állott; 1849-ben attól elválasztatott önálló igazgató alatt a rendőrelnökség V-ik osztályának A) szakaszát képezve.

Az építészeti hivatal, mely eddig külön igazgató-

ság alatt a második osztály A) szakaszát képezé, 1847-ben 3) ik hivatal osztály czim alatt szinte függetlenítettet.

(Vége köv.)

Fővárosi levél.

Buda-Pest, 1873. márcz. 14.

Az utolsó napok eseményteljesek voltak. Új minis-ter lett, mint már pár héttel előre jeleztem volt gróf Szapári Gyula, egy 42 éves, munkabíró s szorgalmas, régi tagja a képviselőháznak; elődje Tóth Vilmos, Szlávi József miniszterelnök és gr. Szapári Géza az új fiumei kormányzó belső titkostanácsosi czimet nyertek, — ezenkívül Tóth a Lipótrend nagy keresztjét is, melylyel ha akarja a báróság is együtt jár. Az uralkodó részéről történt eme kitünő elismerés s a Deák-párt mindvégig tartott támogatása eléggé bizonyítja; hogy a már csak volt belügyér, nem kevés sikerrel igyekezett nehéz feladatát megoldani két évi miniszterségében, s ha mégis kedvezőtlen lett az eredmény, az nagy mértékben keres-hető a nehéz körülményekben.

Valahára véget ért a hónapokon át tartott költségvetési vita. E hó 4-kén és 5-kén váratlan gyorsasággal haladtak keresztül az igazságügyen. Itt két körülményt tartok figyelemreméltónak; egyik az, hogy daczára annak, miszerint mindenki lármáz és panaszkodik az országgyűlési beszédeknek, úgy sokasága, mint hosszúsága ellen, mégis mivel most Pauler, — a ki pedig egyike az országosan ismert kitünő szónokoknak, — nem tartott egy hosszú és cifra, hanem csak egyszerű u. n. hivatalos beszédet: minden oldalról meg lett támadva, — gyönyörű consequentiája az ítéletet mondóknak! Másik az, hogy ámbár minden értő, sőt a nemértők előtt is világos igazságszolgáltatásunk végtelen gyarló volta, mégis habár ez felemlítve többszörösen volt, de az országgyűlés tekintélyes szónokai által kellő módon s elég erélylyel hangsúlyozva — szerintem legalább — nem volt.

A következő két napon az új kornak első valósa-gos honvédelmi ministere, Szende Bélának budgetje tárgyalatott, s itt a vártnál nagyobb hullámok verődtek. Ürményi képviselő tulságos éles, mondhatni támadó kri-tika alá vette a honvédségi intézményt, s e részben tá-

mogatta őt Senynyei. Támadásaik élénk ellenzést és risz szaverést nyertek, Hollán Ernő volt honv. államtitkár és Tisza Kálmán által. És itt egy egyéni nézetet koczkáz-atok; vannak, kik b. Senynyeit e föllépésével sokkal közelebb hiszik a miniszterelnöki székhöz, mint az előtt, — én azonban mult évben e lapokban kifejezett gondo-latomhoz híven most is azt állítom, hogy ha a távolban lehet is képzelni, de bizonyára még teljességgel nem jött el az ő ideje, s az utóbbi actus egy lépéssel sem kö-zelíté céljához.

Hogy már a combinatiókban vagyok, megemlithe-tem, hogy úgy lehet nem csekély eredményűvé válnak politikai életünkben azon u. n. barátságos ebédek, me-lyek hetenkint rendeztetnek a Hungariában a legtekinté-lyesebb képviselők által pártkülönbség nélkül.

Utoljára a pénzügyminiszterium tétélein haladtak végig nagyobb szerű viták nélkül.

Hogy pedig régi szokásomhoz hí maradjak, főlem-litem a nemzeti színház utolsó ujdonságát, — mely azon-ban ócskaságnak is beillenek. A régi urak, b. Horváth Miklósnak ez őt felvonásos színműve oly silány darab, hogy ehhez hasonlót én legalább még nem láttam a nem-zeti színpadon; több szót úgy hiszem kár lenne rá vesz-tegetni.

Marosi.

Helyi dolgok.

— Kletzer Feri gordonka-művész hazánkfia leg-közelebről városunkba érkezend, itt egy hangversenyt adandó. Az a hangszer, mely az emberi hangot leginkább megközelíti, oly kezek közt, minők a Kletzer Feri, itt eddig nem hallott s más hangszer által meg se közelít-hető bájló hangokkal fogja a t. közönség megjelenését jutalmazni.

— Brath a jeles hegedűvirtuoz, és négyesse, ma a helyi nő-egylet részé-e hangversenyt adandnak az Apolló teremben. Ajánljuk a nemes czélt és kellemes időtöltést a t. közönség becses figyelmébe.

— A hangverseny programja: 1. „Alessandro Stradalla” című dalmű nyitánya, Flotow-tól. 2. Grand Fantaisie „Norma” fölött, Alardtól. 3. „Alom”, solo, he-

TÁRCSA.

Aranka áldozata.

Az „Indépendance Belge” után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Edgárnak frissülésre volt szüksége. Vidám gondo-latai fejében, mint egy fészekben repkedtek, s szabadulni kívántak. A szobaleány kevésbé birt előtte tekintélylyel, mint urnője, s a bezárt madárkáknak megadta a kulcsot a nyílt mezőkre.

— Hogy hívják őnt? kérdé a Vestalist, a ki neki a szent tüzet nyújtotta.

— Mi okból akarja ön nevemet tudni?

— Hogy önnek megmondjam, mikor még önnel ta-lálkozom.

— Szólítson engem kisasszonynak.

— Bezzeg, felel Edgár egy nagy füstöt bocsátva, hogy én őnt kisasszonynak szólítsam, mint urnőjét. Itt láthatni könnyen, hogy ön urnője köntösébe akar öltöz-ködni. Ön kevély!

A szobaleány elpirult s bosszankodó alakot öltött.

— Ön nem gyöngéd, nem elég udvarias, mondá a leány, eldobva a gyufákat.

— De ma reggel óta ugyancsak az vagyok. Felha-gyok vele.

— Ne tartson ön semmitől se.

— Most már kezdek, mert ebben a kastélyban min-den ember oly előzékeny irányomban. Oh! ezek a szere-tetreméltó emberek!

Egy percznyi hallgatás. Edgár ismét így szólt:

— Ez talán bántja őnt?

— Hogy ön az urakat dicséri? Legkevésbé se!

— És már akkor, ha ön nem haragszik, mondja meg az ön piczin nevét.

— Engem Eliznek hívnak.

— Ön Juliára fogadtam volna.

— Miért?

— Hogy vesztsek és fizessek.

Ő nevetett, s Elize kisasszony is nevetni kezdett. Eliz indulni akart.

— Valóban, mondá Edgár, ön sokkal büszkébb, mint urnője.

— Én?

— Bizonyosan. Én vele egy egész órát társalkod-tam. Ön öt percz mulva már megelégette a velem való időtöltést.

— Oh! az egészen más dolog. A kisasszony nem tart semmitől se.

— És mitől fél ön, Elize kisasszony? tőlem?

A szobaleány megnézte őt, elpirult és nevetett.

— Öntől egy keveset, mondá Elize, a roszt nyelvek-től felette.

— Köszönöm, hogy engem a roszt nyelvek közé nem vegyített.

Edgár a park felé indult, Elizhez nagyon közel, de mindég kevéssel hátrább, hogy akadályozhassa, ha meg akarna fordulni. A szobaleány lesütötte fejét, de igyek-szett eltávozni, azonban nem mert mellette menni; így mentek együtt, megkerülve a tornyot.

Aranka, hogy a társalgásból egyetlen szót is el ne vesztisen, más ablakba ment.

— Ugyan miért nem akar ez az ön urnője férjhez-menni? kérdé Edgár, kissé lassabb hangon.

— Azt nem tudom, felel Eliz, pedig kérőkben nincs hiány.

— Aranka kisasszony pedig nagyon szép, szólla Ed-gár, kivevén szájából a pipát, egy bizonyos jelöl a tisz-teletnek, s hogy a hamvat belőlle kiverje; ő szellemdús, eszes és jó; egy a természettől jól kiállított nő; de ne-kem ön mégis inkább tetszik.

— Avval azt akarja mondani, hogy én se szép, se szellemdús, se jó nem vagyok, sőt tele minden hibával, válaszol nagyon elmésen Eliz kisasszony.

— Nem, hanem avval azt akarom mondani...

Aranka a mondat befejezést nem hallhatta.

A jókedvű pár elhaladt s eltűnt egy narnacsfa mel-lett. Az lehetséges, hogy Edgár szerelmi vallástételét oly módon fejezte ki, mely Eliz kisasszonyt megnyugtatta, mert csak mosolygott, de nem nevetett többé, s folytono-san azon a téren haladt elő, melyen át kelle menni, hogy a hársfa sétatérre jöhessenek. Időnként meg-megállott, s Aranka meg volt arról győződve, hogy Eliz elég bátor lett volna — ha akarata nem hiányzik — arra, hogy ut-

ját röviditse, de ő lehajlott, hogy elszáradt virágot felve-gyen, mintha azt szagolni akarná, de a melyet ő szóra-kozott kézzel széjjeltépett, s a kert fővényére szórt.

Könnyen ki lehetett találni, hogy a társalgás na-gyon bizalmas fordulatot vett. Edgár gyakran kivette pi-páját a szájából, hogy annál könnyebben beszélgethessen; kétszer, háromszor megkisértette az Eliz kezét megfogni, melyet az azonban mindannyiszor elrántott.

A séta nyílt helyen történt, illemből. De a mikor a réten átmentek a hársfa-sétatér bejárójához érkeztek, Ed-gár kívánczolt oda betérni, Aranka felfogta azt, mikép Edgár Elizt elijesztette, minő veszélythozó lehetne az reá nézve, ha egy oly meleg napon szabad fővel sétálna. Eliz kétségen kívül könnyen ellátta. Kezét homlokára tette, s meggyőződött gondolatlanságáról, melyet egészségére s arcza bőrére nézve elkövetett, s bekísérte Edgárdot a hársfa-sétatérre.

Aranka szintugy maga előtt látta ezen egész jele-net részleteit. Az ablakból eltávozott, nehogy észrevegyék, de a mely mértékben a két sétáló a kertben mind mesz-szebb haladott, s kezeik egymáshoz közeledtek; arcza ki-gyulva, fogai összekapcsolva, nézett utánuk.

Mikor Eliz, mielőtt magát elhatározta volna a séta-térre való bemenetelre, a kastélyra egy sebes pillantást vetett, Arankának jött, hogy kiáltson, s szólítsa be szoba-leányát. De erre nem volt ideje; a fojtó kíváncsiság, mely őtet szorongatta, nem engedte megrövidíteni ezt a kelle-mes képletet, melyből ő magának büntetést s bűnhődést teremtet.

— Ez az én hibám, ez az én hibám, mondá ma-gában, elmetzve gondolatait sóhajai és szíve görcsei ál-tal. Ha én vele oly szépen nem bánok vala, Eliz most nem bánt volna vele így... igazan van a győztesnek. Eliz büszkébb, daczosabb, mint én, azért a fiúnak inkább tet-szik. Tetszik neki! mit tartozik az rám, ha ő a fiúnak tetszik!... Szeretném tudni, hogy mit tudott a leánynak mondani; meg fogom tudni.

És ő várt, elhatározva, nem hagyni el helyét, míg Eliz vissza nem jó a kastélyba.

Egy fertály óra teltével a két fiatal ismét látható volt a sétatér egyik kijárójánál, mely a parknak egy ke-rekded pontjára szolgált. Eliz minden harag nélkül, úgy tetszett, hogy megtagadta sétafolytatását, és egy sötétes

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében az 1873. év márcz. hó 10-én és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

II-ik Tanács polgári ügyekben.

Szolga Miklós k. t. r. bíró által.

Szentes Gábor Ferenczi János e. számadási i., Forró Zsigmondné Kiss Zsigmond s t. e. osztályrész kiad. i., Becze Tekla s t. Becze Miklós s t. e. örökösödési jog i., Buda Joanna Badui Román e. somoh. i., Mayer Mikály Stupinián Dánilla e. 140 frt i., Kecskés Jánosné Sas Gábor e. 16 frt i.

Ilyés Károly k. t. p. bíró által.

Gorges Márton Róth János e. 56 frt 58 kr s jár. i., Aeschl György Szében Achim s t. e. 112 frt i., Mártha Zachariás Krémer Jákob e. 42 frt 21 1/2 kr i., Gunesch Julie Jákobi Hermina e. 22 frt i., Phleps János Thelmann György e. 130 frt s jár. i., Brekner János Ungár Mihály e. 40 frt i., dr. Kein Adolf Csobán Petru e. 100 frt 47 kr i., Harnik Dávid Ludvig Wolf e. 4 Napoleon arany i., Schvarze A. Bartha Meteánu Irannu e. 50 frt 50 kr i., Bakas György s t. Kreitain Juon Irimié e. 124 frt i., Triff Juon Triff Irimié e. somoh i.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. bíró által.

Ifj. Bemle Mózes s t. e. súlyos testi sértés i., Tusa Pál e. testi biztonság elkh. i., Schuster Mihály e. becsületsértés elkh. i., Radányi Mihály e. testi biztonság elkh. i., Jánosi János e. testi biztonság elkh. i., Urusz Gergely e. tulajdon biztons. elkh. i., Veress Györgyné e. becsületbizton. elkh. i., Simonfi Mihály e. tulajdon bizt. elkh. i.

Vajda Simon k. t. r. bíró által.

Kalános Mihály e. tolvajság i., Bulea Juon s t. e. rablás i., Lussch Mihály e. csalás i., Sociu Juon e. csalás iránt.

Bárdosi György k. t. r. bíró által.

Dafin József e. testi biztonság elkh. i., Nagy Eszter e. csalás i., Péterfi Zsigmondné e. lopás i., Dangyel András e. lopás i., Binder Mátyás e. súlyos testi sértés

mas szövetségre támaszkodhassanak, — fölverték a Gvelf és Ghibellin neveket. És a nemesség, a mint ez alkalommal sorakozott, megmaradt úgy a II. Frigyes és IV. Ince között kitört élhalál harczban is. II. Frigyes polgárháborút gyújt föl Florenczben, melynek következtében 1244-ben a ghibellinek kiűzik Florenczből a gvelfeket. A két párt közötti harcz változó szerencsével foly tovább. 1260-ban Montapertinél a ghibellinek szétverik a florenczi gvelf serget. De e győzelemmel magokra vonták a nép engesztelhetlen gyűlöletét. S a 13. század utófelében már száműzve volt a ghibellin név Florenczből. A gvelf név leghevesebb előharczosa Florencz lett. Mert összeolvasztá a gvelf nevet a polgár fogalmával. Az erőre és az erő tudatára jutott polgárság meggyűlölte a folyton háborgó nemesi kormányzatot s 1282-ben a nemesi kormány helyére egy bizonyos célszerű alkotmányon épült kormányzás lépett. E kormányzás élén állott a czéhek hat priorja. E testület képezte aztán a signoriat. S ha valaki államhivatalra akart jutni, úgy be kelle iratnia magát ömelyik czéhbe. Dante, kinek családja a gvelf nemességhez tartozott, az orvosi és gyógyszerész czéhbe iratta be magát.

E század végén tehát Florencz arcza fenyegetőleg nézett ki. A ghibellin nemesség egyrésze száműzve, a nemesség egy más része a polgári czéhekbe beolvadva és végül a gvelf nemesség, mely látszólag a polgári czéhekhez simult, de elvesztett előjogaiért gyakran fenyegetőleg vágyakodott.

És ekkor ismét kitört a nemesség közötti harcz. E harcz Pistojában kezdődött a Cansellieri családban, — de át lett vite Florenczbe is. Az egyik pártot nevezték „fehérek” — bianthi, a másik pártot „feketék” — nek — ueri. —

A florenczi fehérekhez csatlakoztak a ghibellinek s az alsóbb czéhek. E párt tartá kezében a kormányt.

A feketék élén állott Donati, — egy uralomvágyó aristokrata. A két párt gyűlölete véres összeütközésekre vezetett. Bonifacius pápa békét akart eszközölni, de nem tudott. A pápai követ egyházi átkot emelt a város fölé. És ez időpontban lett Dante a signoria tagjává választva. Emlegettük, hogy a város kormányát a fehérek tarták kezökbe. A feketék, élükön az uralomvágyó Donatival, elkecserelek az ő kicsiny befolyásuk fölött. Elhatározták VIII. Bonifaciustól egy „békeszerző” segítséget

i., Guzrány Rózsi e. becsületsértés i. Rajka Juon s t. e. testi bizt. elkh. i. Simon Mózes s t. e. lopás i., Kóser Petru e. sikkasztás i.

Popovics Servián k. t. r. bíró által.

Bene Juon e. sikkasztás i., Szunyogi Andrásné e. becsületsértés i., Schuster Mária s t. e. közintézetek elkh. i., Balázs Niculle e., tolvajság i., Csató János e. becs. biztonság elkh. i., Boicsán Mária e. becsületsértés i., Margineán Jakab s t. e. testi s becs. bizt. elkh. i., Kabos Mihály e. becsületsértés i., Gischoi Anna e. becsületbizt. elkh. i., Ötves Miklós e. testi sértés i., Mononits Albert e. becsület bizt. elkh. i., Dénes Györgyné e. becsület s tulajdb. elkh. i., Szabó Mózes e. testi biztonság elkh. i., Lascu Áron s t. e. testi biztonság elkh. i.

Spech Adolf k. t. r. bíró által.

Sima Gábor e. sikkasztás i., Zell János e. becsületsértés i., Posinger Sándor s t. e. becsületsértés i., Simona Nicolae s t. e. tisti sértés i., Phillippi frigyes e. közintézetek elkh. i. Hermann Leopold e. testi sértés i., Márkus Istvánné e. becsületsértés i., Gál István e. testi sértés i.

Stoyka Antal k. t. r. bíró által.

Boér Sámuelné e. tolvajság i., Zsináriu Vaszilie s t. e. tolvajság i., Aldea George e. tolvajság i. Strojia G. Bukur s t. e. lopás i., Lázia Nikulau e. becsületsértés i., Bálint Istvánné e. becsületsértés i., Pécsi Juliánna e. becsületsértés i., Bács Nikuláé e. becsületsértés i. Carboiu Nanu Constandinu e. testi sértés i., Guguiánu Juon e. vagyonbiztonság elkh. i.

Mégai Ferencz k. t. p. bíró által.

Gálffy Zsigmond e. gyilkosság i., Negru Mitru s t. e. testibiztonság elkh. i., Berba Dávid e. tulajdon bizt. elkh. i., Miersintky Antal e. becs. biztonság elkh. i., Stán Furnika s t. e. testi biztonság elkh. i., Székely József e. tolvajság i.

Dósa Miklós k. t. p. bíró által.

Déli János e. tolvajság i., Bukkova Berta e. gyermekgyilkosság i., Ötvet Márton e. tolvajság i., Fenerwerket József e. tolvajság i. Bíró Jankó György s t. e. emberölés i., Német Lajos s t. e. testi biztons. elkh. i., Barti Károly s t. e. becsületbiztons. elkh. i., Boér Márton e. sikkasztás i., Tódor Boér József e. testi biztonság elkh. i., Négru Máté e. testi biztonság elkh. i., Gáspár János e. testi biztonság elkh. i., Szócs Dániel e. testi biztonság elkh. i., Kappel Simon e. testi biztonság elkh. i., Nagy Mózesné e. testi biztonság elkh. i., Nemes Ká-

kérni. De ez hazaárulás volt, s a főbb bűnösökre száműzetési ítélet mondatott. De a száműzött Donati elhagyá a számára kirendelt tartózkodási helyet és Rómába megy. A pápa előtt úgy rajzolja le a florenczi fehéreket, mint titkos ghibellineket. És a pápa keserű gyűlölöje volt a ghibellinségnek.

Most a florenczi fehérek is szükségesnek tarták egy követséget küldeni a pápához. E követségben volt Dante is, — de habozott, ha Rómába menjen-e vagy Florenczben maradjon. És joggal mondá azon önérzetes szavakat: „ha én megyek, kimarad ? ha én maradok, ki megy ?” De mégis elment.

A pápa czélzatos szivességgel fogadta a követséget. De azalatt Valois Károly, kit a pápa már azelőtt a ghibellinség megtörésére szemelt ki, ügyes képmutatással Florenczbe vonult. Megesküdött a polgári szabadság megtartására, és Florencz meghitt az esküben. Dante szava betelt. Ő eljött Florenczből s Florenczben nem maradt senki. Ez alatt Donati Bandái is közeledtek. És most Valois Károly, árulás és vér megbuktatta a fehéreket s Florencz a feketék kormánya alá kerül. A sok között Dante is száműzve lön. Előbb két évre, aztán élethossziglan. — — — E száműzetésben Danténál egy nagy fordulat áll be. E kor két legélesebb, egymást kiírtó elmenté volt a gvelf- és a ghibellinség. Dante gvelf volt és száműzetése alatt ghibellin lett. E fordulatot benne tapasztalás, meggyőződés és egy nagy elv vitte véghez. Ő látta Florenczben a tusát egy felforgató szenvedélyes nemesség és egy erőre kapott daczos polgárság között ; ő megérte az átmenetet egy lovagias és fennkölt időszakról egy másik kor bujasága és önzéséhez ; ő látta egy szenvedélytelen hazafias tevékenység végét, — az élethossziglani száműzetést ; és ismerte a szellemi világmonarchia udvarát ; látta Bonifaciust Hildebrand és Innocentius igényeivel, és — egyházi átkokkal fölfegyverkezve s manicheusi eretnekségnek declarálva minden kétséget, mely két kardnak a római püspök kezében való egyesülése ellen — emelkedhetett. És ott volt végül saját hazájának képe.

Egy chaos, hol városok és fejedelmek, polgárok és bárók, gvelfek és ghibellinek birkoztak egymással, mivel mindenik magának élt.

(Folyt. köv.)

gedüre, Olislo-tól. 4. Rondo-Fantastique 48 alakban, Brath Fr.-tól. 5. Nagy Potpourri „Freischütz“-ből, Weber-től. 6. Magyar Fantaisie „Bánk Bán föltt, Kohné-tól. Helyek árai: Kőrszék: 1 frt. Második hely: 70 kr. Állóhely: 50 ké. Karzat: 20 kr. Beléptijegyek Dájbukát Testvérek és Wittich József urak kereskedéseiben és este 7 órakor a pénztárnál kaphatók. Alázatos tisztelettel: Brath Frigyes, hegedűművész. Kezdeté pont 8 órakor.

— **Kerekes Sámuel** barátunknak a vértanuk sirjánál közelebből tartott s általunk már méltánylólag említve volt jeles beszéde a tanácsháznál 12 krért kapható. A beszéd aval a szerencsés mérséklettel van kidolgozva, hogy azt bármily politicalai pártszínezetű magyar ember kedvtelve olvashatja.

— **A keleti vaspálya** részvényesei érdekének — hitünk szerint — nem lenne megrövidítésére, vasárnaponként délután a helyi vasuti állomás igazgatósága által rendezendő kéjkirándulás Nyárádtól, vagy plane Ludasig. Qui ne risque rien, n' obtien rien.

VEGYES.

— **Egy fiatal gonosztevő.** Lájbachból írják a „Neue Freie Presse“-nek márczius 13-ról: Trifaiból néhány nappal ezelőtt következő eset történt. Marinkó Antal szabómester Cillibe utazott, hogy ott a mesterségéhez portékákat vásároljon. A háznál hagyta nejét alig két éves tanuló inassal. Csakhamar a gazda eltávoztása után, a házhoz ment egy ismerős, a ki több köntösdarabot vásárolt, melyeknek az árát a fiatal tanoncznak lefizette. Az ismerős távoztása után a háziasszony kérte a pénzt a fiattól, a ki a pénzbeszámolást makacsul megtagadta. Czivódás közben a fiatal szabóinas kapja a szoba egyik szegletében levő ást, s azzal a gyermekét ölén tartó háziasszonyon több sebet ejtett, s még a kis gyermeket is megsértette, s azzal elszaladt. A szabóinas már másnap el lett fogva az erdőbe s a városi fogdába betéve, hol vár kiérdemelt sorsára. — Az orvosok kétklik a szegény nő meggyógyulhatását.

bejáró küszöbénél, Edgár, a ki már nem dohányzott, kérte Elizt, hogy maradna még, de ő fejével egy tagadó mozdatatot tett s — eltávozott.

A fiatal festő végre is felhagyott mondott tervével, s még csak egyetlen szót kívánt Eliznek mondani. Ez hát feléje tartotta fülét, de ezt nem tehette a nélkül, hogy arcát arra ne tartsa. Edgár ekkor keresztl karolta s megcsókolta, mit Aranka hallani vélt, sőt hitt s ezután eltűnt a sétatér homályában.

Eliz legkevésbbé gondolt arra, hogy Edgárdot leszidja, hanem szinte futott a kastély előtti térig, ott megtörölte homlokát, szemeit, száját, arcát, főleg arcát, azután csendes, kimért léptekkel bement azon meggyőződésben, hogy senki se látta.

Váltéke kisasszony azt gondolta, hogy az ő arcza ég attól a csóktól, melyet szobalánya kapott, széttépte a szívat, melyet még mindég a kezében tartott, betette az ablakot, elhagyta festész műhelyét, s hálószobájába ment.

A hogy az ajtót Aranka maga után bezárta, az ajtónak dőlt, nem lévén ereje tovább mehetni, egész testében izgatott levén azon rémület miatt, melyet egy kiállott szerencsétlenségre való visszatekintésből eredő borzadály szokott előidézni.

Mikor inaiban több erőt érzett, öltözőasztolához ment, egy nagy ezüst edénybe vizet töltött, fejét bele mártotta s egészen csorogva onnat kivette, a tükörhöz sietett, nézte abban magát a harag és kevélység miatt hahotázva.

Ez megvan, gondolá magában, s ebből nekem is jutott egy kis részegség, de ime itt van viz elég, hogy abba belefutassam, azokat a kis ördögöket, melyek engem reggel óta mindig kinoztak. De jó, hogy már végeztem.

És elhatározva, hogy nem fog többé rágondolni Boivinre, a szobalányra. a pásztori eseményre, mely vélle kezdődött s szobalányával végződött, még se szűnt meg velök foglalkozni.

(Folyt. köv.)

Dante és a divina comoedia.

(Folytatás.)

Ez igaz, eredetileg csupán egy családi versengés és bosszu volt s ama kor nagy ellentétéivel semmi összefüggésben nem állott; de mégis a pártok, hogy hatal-

rolly e. testi bizton. elkh. i., Horeth János e. becsületbiztons. i., Kovács Ignác e. testi s becsületbizt. elkh. i. Román János e. testi s becsületbizt. elkh. i., Licht János e. becsületbiztons. elkh. i., Kereszturi Károly e. becsületbiztons. elkh. i., Teresek Sándor e. becsületbiztons. i., Magdolina Mán Béra e. becsületbiztons. elkh. i., Bálinth Miklós e. becsületbiztons. elkh. i.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Gruz István k. t. p. bíró által.
Kőboldogfalva község volt urbéressei b. Bornemissza

János e. erdőszabályozás i., Sebeshelyi volt földesurak ugyan odavaló urbéressek e. erdőszabályozás i., Fekete Ferencz Muntyán Juon e. majorsági fekvőségeikért indított urbéri ügye i.

Bécsi tőzsdei árkelet

(márcz. 15.)

5% metallique	71.—
5% nemz. államkölesön	73.60
1860. államkötvény	104.75
Bankrészvény	984.—

Hitelrészvény	338.50
London	109.20
Ezüst	108.10
Arany	—
Napoleon arany	8.72 1/2
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.40
" " " temesi	80.25
" " " erdélyi	79.40
" " " horvát-slavon	83.25

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

H I R D E T M É N Y E K.

(27)

1—1

Pályázati hirdetmény.

Az 1871-ik évi XVIII-ik t. cz. 67. §-sa értelmében nemes Marosszék kááli járás második körjegyzői kerület Maros-Szentgyörgy község székhelyéhez csoportosított községek képviselői a jegyző évi fizetését a következőkben állapították meg:

Rendes fizetés	400 frt o. é.
Szálláspénz	20 frt
Irodai kellékekre	15 frt

Magán iratokért:

Kérelemlevél	40 kr
Örökös szerződés 2 példányban	40 kr
Kölcsön szerződés	20 kr
Szegődségi egyezmény és becsülevél írás 10 kr	

Fenti fizetés mellett a választási határnap f. évi márczius 29-ére tűzetik ki, a folyamodni kívánók folyamodásukat kellőleg felszerelve az alólírt dullói-hivatalhoz f. éy márczius 26-ig beadni siessenek.

M.-Szentgyörgy márczius 15-én 1873.

Dullóbiztos
Ladosián Imre.

(26)

1—1

Pályázati hirdetmény.

Az 1871-ik évi XVIII-ik t. cz. 67-ik §-a értelmében ns. Marosszék kááli járás 4-ik körjegyzői kerület Sárd község székhelyéhez csoportosított községek képviselői, a jegyző évi fizetését a következőkben állapították meg:

Rendes fizetés	400 frt o. é.
Szálláspénz	20 frt
Irodai kellékekre	20 frt

Magány irományok elkészítéséért:

Kérelem írás	20 kr
Örökös szerződés két példányban	40 kr
Kölcsön szerződés	20 kr
Szegődségi egyezmény és becsülevél	10 kr

Fenti fizetés mellett a választási határnap aprilis 2-ára tűzetik ki, folyamodni kívánók folyamodásukat kellőleg felszerelve az alólírt dullói hivatalhoz M.-Szentgyörgyön márczius 30-ig beadni siessenek.

M.-Szentgyörgy márczius 15. 1873.

Dullóbiztos
Ladosián Imre.

(25)

1—1

Pályázati hirdetmény.

Az 1871-ik évi XVIII-ik t. cz. 67. §-sa értelmében nemes Marosszék kááli járás első körjegyzői kerület N.-Ernye község székhelyéhez csoportosított képviselői, a jegyző évi fizetését a következőkben állapították meg:

Rendes fizetés	400 o. é. frt
Szállás pénz	30 frt
Szobai kellékek	30 frt

Magán irományok elkészítéséért:

Kérelem írás	40 kr
Örökös szerződés két példányban	40 kr
Kölcsön szerződés	40 kr
Szegődségi egyezmény és becsülevél	10 kr

Fenti fizetés mellett a választási határnap márczius 26-ára tűzetik ki, a folyamodni kívánók folyamodásukat kellőleg felszerelve az alólírt dullói hivatalhoz M.-Szentgyörgyön márczius 25-ig beadni siessenek.

M.-Szentgyörgy márczius 15. 1873.

Dullóbiztos
Ladosián Imre.

(23)

2—*

Népszerű gazdasági munkák.

Kaphatók: Wittich József könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt.

Mezei gazda népszerű vezérkönyve, a mostani viszonyokhoz alkalmazva. Irta: Galgóczi Károly.

I. rész általános földmívelés ára 80 kr.

II. rész az állattenyésztés ára 80 kr.

Kertészet kézikönyve, utasítás a konyha kertészet, virágmívelés és gyümölcs tenyésztés körében, a legújabb kútfók után írták Galgóczi K. és Farkas M. 80 kr.

Magyar méhészkönyv, vagy utasítás a sikeres méh tenyésztésre. Irta: dr. Farkas Mihály. 50 kr.

Ügyes Mari, a kis konyhakertész, oktatás a zöldségtermesztésben 50 kr.

Juhtenyésztés és gyapjuismeret, a juhbetegségek ismeretével és gyógyítás módjával. 50 kr.

Gyakorlati és elméleti sertés tenyésztés. A magyar gazda közönség használatára: Írták: Dely Mátyás és Mihály. 50 kr.

Apró majorság, vagy a baromfi-tenyésztés czélszerű módja számos fametszettel. 50 kr.

A boglyár gyümölcsök, u. m. ribizke kösme (egres), málna, szeder, eper, borbolya, afonya, boroka, szőlő, füge és granát alma, czélszerű és jövedelmező termesztése. Különös tekintettel a szőlőlugas művelésre. 50 kr.

Az ügyes szakácsnő, legczélszerűbben leírt főzősmesterség közöposztályu magyar konyhák számára 40 kr.

Legújabb és megpróbáltabb magyar szakácskönyv, utmutató 1044 legjobb ízű étel főzésére.

Irta: Németh Zsuzsa. 80 kr.

Állatgyógyászat, hasznos házi állataink betegségeinek megismertetése és gyógyítása. Írták: Eismayer és Göböl, 80 kr.

Kalauz a gyümölcsfa ültetés és nyesés körül. Irta: Kovács Zs. Ára 1 frt.

Magyar gazdasszony teendői a közéletben, házbán és konyhában. Segédkönyv nők és hajadonok számára. Irta: Medve Imre. 2 frt.

A váltógazdaság, vagy az okszerű mezőgazdaszat és falusi háztartás alapelvei. Koszoruzott pályamű. Irta: Mártonffy Zsigmond: 1 frt.

Gazdasági kis tükör a falusi ifjuság számára tandíj és olvasó könyvül. Ára 50.

A szarvasmarha, ennek fajta és külemtana, fogisméje, tenyésztése, takarmányozása, hizlalása, stb. stb. betegségei és gyógyításuk. Irta: Engelbrecht Károly. Számos eredeti ábrával, 3 frt.

Általános baromorvoslási könyv. Irta: Dr. Wágenfeld. 81 külön ábrával. Ára 2 forint 60 krajczár.

Koronás szőlőművelés, Irta Báthi Gábor, ábrákkal 30 kr.

(17)

4—*

Legújabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt.

A Telekkönyvi Rendtartás.

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre

írta Zilinszky Imre Ára 2 frt 40 kr.

Az új szolgabírói hivatal.

kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi előljárók használatára. Ára 2 frt,

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr,

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi biróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában.

mintákkal,

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényezik a községek rendezéséről Ára 40 kr.

1865/8-ik évi országgyűlési Törvényezik. Hivatalos kiadás. 8-adrét. Nagybetűs kiadás. 2 frt.

Vászonba kötve jelvényekkel 3 frt. Ugyanaz hivatalos zsebkíadásban fűzve 2 frt. Csinos vászonkötésben jelvényekkel 2 frt 80 kr.

1869-ik évi Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét-kiadásban ára fűzve 1 frt 10 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos zsebkíadásban fűzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

1870-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos diszes zsebkíadás, ára fűzve 1 frt 40 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos 8-adrétu nagybetűs kiadás. Ára fűzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

1871-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét nagybetűs kiadás, ára 2 frt 50 kr. Diszes kö-

tésben jelvényekkel 3 frt 50 kr. Hivatalos zsebkíadás. Ára 2 frt 80 kr. Diszes kötésben jelvényekkel 3 frt 60 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét kiadás 1 frt 20, kr zsebkíadás 1 frt 20 kr.

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás, Hatodik folyam. Előfizetési ára 50 ivnek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legújabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ára 2 frt. Kötve 2 frt 80 kr.

Törvény és községek rendezéséről. Magyar ázó jegyzetekkel. Nyolczadrét-kiadás. Ára 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irta Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ára 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbírák, előljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománypéldákkal, 2-ik a legújabb rendeletekkel bővített kiadás. Irta: Tóth Lajos. Ára 4 frt.

Magyar Önügyvéd,

gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben előforduló jogügyletek elintézésére, jogügyleteket tárgyzó okiratok és beadványok magyar és német szüvegű iromány példával ellátva, minden osztálybeliek használatára. Ára 2 frt 40 kr.

Irta: Tóth Lajos.

Községi közigazgatás vagyongazdálkodás és számadások kézikönyve.

Irta: Tóth Antal.

2-ik javított kiadás.

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt, az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1873.